

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Ölander:
1915-1920 : Ep. L 45 - 27**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka Sunne 26. 2. 1916

Kära, älskade,

Jag har just satt på mig de nya glasögonen för att pröva deras dygder, och jag undrar just om de äro mycket starkare än de gamla, men det äro de väl. Det var just meningen, att det inte skulle vara något överväldigande skilnad. Tack så innerligt mycket för besväret. Jag tyckte, att jag blev så trött, och det värkte över pannan, så snart som jag hade arbetat någon längre stund med de gamla ögonen. Det kan visst hända, att skälet var, att de vere för svaga. Det är ju åtminstone skäl att göra ett försök till förändring.

Det var rätt egendomligt att resa bort utan att råka dig på bortväg eller hemväg eller vid framkomsten. Jag tyckte, att resan var mycket bra och mester Julia var så synbarligen så glad att ha oss hos sig. Det var ingen ända på välvilja. Gerda såg också ut att ha det bra, så att inte tror jag, att hon ångrade resan. Det värsta är, att jag ju inte kan ge mig till att berätta något om mina intryck, för innan detta brevet kommer fram, så har ju Gerda för länge sedan beskrivit hela högtidligheten. Henrik var riktigt bra som reskamrat. För honom blev det en riktig rekreationsresa. Hur hemskt det var uppe i det gamla hemmet på Hastaberget, där allt såg så utslitet och melankoliskt ut, det kan jag inte beskriva.

En halvfärdig tavla stod på staffliet och flera tavler stode spända på duk, utan att ännu ha fått ett penseldrag. De, som ha sett stället, var dag kunna nog inte förstå vilket ohyggligt intryck det gör. Men den vackra naturen fanns ju kvar orubbad.

(Inom parentes får jag säga, att jag har så tråkigt med min skrivmaskin, den vill inte gå ordentligt, sedan jag för en tid sedan fick nytt färgband. Da ser hur det skiftar i alla nyanser. Men det värsta är, att den bråkar och stannar och bär sig så illa åt, att jag skriver orätt medan jag försöker fundera ut vad som felas.)

Och Joanna Oterdahl
nytt till Joanna

Det ser nästan ut som om den därfröken Oterdahl⁴⁾ skulle komma. Hon blev visst överlycklig. Jag ångrar mig förstas, för nu går det bra här hemma, och det är ett farligt experiment, att taga främmade i huset. Men det var kanske meningerna. Hon skriver idag, att hon kan på tjänstledighet från 6 Mars till 16 Maj, om hon verkligen får komma. Färeståndslarinna har varit ytterst nalmillig, därför att Oterdahl har föregjort överansträngd och haft för mycket att göra, så att hon tycker, att hon behöver en vilotid. Det kan ju hävdas, att det alltså blir nyttigt för henne i något avseende för jag tror litet sann den på någon stor talang hos henne. Små vers och barnhistorier tycks vara vad man kan vänta sig av henne.

Den frågan om jag vill ha svenska statens obligationer. Jag har lagt undan ett anbud från Stockholms Handelsbank, om Stockholms stats obligationer, som är ännu mer fördelaktigt och ränter dig det till påseende. Jag vet annars inte rätt säkert om jag har några pengar att avvara, för Tyskland hörs inte så för denna månad, och det är tygt även från Danmark, men kanske jag ändå kunde någa mig på att teckna för 1000 Kr.

Tack för ditt goda brev, som jag fick för en stund sedan. Jag talar nog i allmänhet ans allting för dig, men jag är inte alltid i stämning att tala - Jag är tyglätten till naturen. Förpattare är nog ändå att säga uttrycka en goda skäl. Det var förfarligt

ni sluta brea sen ist. Färligt, det var meningerna, att det ska bli så nära myggt i stället, du jag började många härliga tankar från din delman